

[Henning Rasmussen]

satte dér, skal føle, at det er noget, vi ikke kan udtale os om. Der er jo ikke et menneske, der kan forstå det i den hjemlige kommune, hvis ikke en sådan borgmester klart tilkendegiver: også jeg mener, at det er en uskik, også jeg mener, at det koster penge, også jeg mener, at det er rigtigst ud fra en række synspunkter, at karensdagen ikke gælder.

Ministerens kan ikke besvære den offentlige diskussion om projekterne, for de vil alle have et politisk indhold.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Det er misbrug af ordet frihed. Ministeren slutter med at tale om frihed. Det er en salgsartikel op til kommunevalget, det har intet med frihed at gøre. Der er ikke frihed til at bestemme skatteprocenten, der er ikke frihed til at bestemme karensdag, der er ikke frihed for erhvervslivet til at bestemme.

Der er frihed til, at nogle små idrætsorganisationer og sådan noget kan lave det på en lidt anden måde, det er al den frihed, der ligger i en frikommune. Det er nogle store ord, man bruger her.

Og så synes jeg også, at det er, ligesom man vil lægge mundkurv på folketinget. Det har heller ikke så meget med frihed at gøre. Selvfølgelig er vi valgt til, når der kommer en idé op, så at debattere den og tage del i diskussionen, så vi må nok skuffe ministeren med, at vi holder ikke bøsse. Selv om ministeren siger, at vi ikke skal blande os, så agter vi fortsat at blande os. Det er vi faktisk valgt til.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Ministerens vil gerne have handling, action, sagde ministeren, og ikke så meget udvalgsarbejde, der kan vare i årevis. Det er da et synspunkt, vi i SF i høj grad deler med indenrigsministeren.

På den anden side mener vi ikke, at det skal være forbudt at tænke sig om, og vi mener, at sådan som indenrigsministeren har gebærdet sig med hensyn til frikommuneprojektet gennem hele efteråret, har det spredt mere forvirring i kommunerne, end gavnligt er. Bl.a. har ministeren oprådt med totalt

urealistiske tidsfrister. Så vidt jeg husker, var det f.eks. meningen, at forsøget skulle være gået i gang her til 1. januar 1985, og det betyder, at nogle af de ideer, der givetvis findes i kommunerne, aldrig er nået frem, fordi ministeren er faret frem på den måde, og det synes vi er en skam.

Så synes vi også, at ministeren skal høre efter, hvad der bliver sagt på talerstolen. Jeg sagde ikke noget om, at jeg ønskede så mange begrænsninger som muligt. Det, jeg bad om, var, at ministeren under udvalgsarbejdet klart fremlagde, hvilke begrænsninger ministeren vil lægge i forsøget, og når jeg siger det, er det jo, fordi jeg har læst ministerens lidt modstridende tilkendegivelser med hensyn til Ballerup kommunes ønske om at lave forsøg med karensdagen. Først sagde ministeren klart nej. Da ministeren så dagen efter opdagede, at det radikale venstre lidt uvant måske sagde klart ja, sagde ministeren også klart ja. Det er den slags små episoder, der får os i SF til at sige, at for at vi kan være med, skal vi have klar besked om, hvad ministeren vil bruge sine bemyndigelser til, og hvilke begrænsninger ministeren vil lægge i forsøget.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skylder hr. Henning Rasmussen et svar. I morgen skal vi som sagt mødes med repræsentanter for politikere og embedsmænd fra frikommunerne, og vi skal dér tilrettelægge i hvert fald det kommende halve års arbejde.

Jeg ved godt, at dette med arbejdsgrupperne er blevet misforstået – med vilje eller ej – i hvert tilfælde er det sådan, at kommunerne nu på grundlag af de skitser, de har indsendt til os, skal gå hjem og udarbejde helt konkrete projekter. Det er bl.a. derfor, forsøget ikke kunne starte 1. januar 1985, for de konkrete projekter har ikke været udarbejdet, og der er aldrig blevet bedt om, at de skulle være udarbejdet til 1. januar 1985. Forsøget starter 1. januar 1985, men da er projekterne ikke færdigudarbejdet.

De kommuner, som ønsker at gøre dette arbejde selv – og dette arbejde kan godt være et stort stykke arbejde – skal selvfølgelig gøre det, det har jeg sagt til dem hele tiden. De kommuner, der imidlertid synes, at det var rart at få hjælp fra indenrigsministeriet, de